

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֵׁת בְּרֵאשִׁית כ"ז תְּשׁרִי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁ"י

בתקופה הזו, האנשים שחיו בעולם לא התנהגו בדרך שה' רצה. למד התחנך עם שתי נשים. אחת מהן כדי ללדת ילדים (עדה) והשנייה, רק כדי שתהיה לו אישה יפה (צלה). הוא חשש שאם יהיו לה ילדים, היא כבר לא תהיה יפה.

לעדה נולדו שני בנים יבל ויובל. יבל היה רועה צאן שחי באהל ונדד ממקום למקום. הוא בנה מקומות לעבודה זרה. יובל נגן בכלים לעבודה זרה.

למרות שלמד לא רצה שיהיו לה ילדים, לצילה נולדו בכל זאת. תובל קיו שבנה בלי עבודה וכו ונעמה שאחר כך הייתה לאשתו של נח.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ז לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים ק"כ- קל"ד

היום אנו אמרים את 15 שירי המעלות, בדומה ל15 המדרגות שהובילו מעזרת הנשים לעזרה בבית המקדש.

פרק קכ"ב מדבר אודות עלית בני ישראל לירושלים. ירושלים נקראת "עיר שחברה לה יחדיו". למה הכוונה? עם מה ירושלים מחברת?

הגמרא אומרת שישנן שתי ירושלים. ישנה ירושלים של מעלה - עיר רוחנית בשמים. וירושלים של מטה - העיר ירושלים אותה אנו רואים. שתיהן מחברות!

הגמרא אומרת שה' לא בא לירושלים של מטה - ירושלים הגשמית, עד שיבוא לירושלים של מעלה - ירושלים הרוחנית. מה יגרם לה' להכנס לשתי הירושלים? המעשים שלנו!

הצמח צדק מסביר שישנם שני דברים שמביאים את ה' לתוך שתי הירושלים. שני דברים שרק עכשו

למדנו עליהם בתנ"א - תשובה תתאה ותשובה עילאה. כשאנו עושים תשובה זה מביא את הגאולה, מביא את השכינה של ה' חזרה לעיר ירושלים, של מעלה ושל מטה.

תנ"א / אגרת הקדש סימן כ"ה (כ"ז תשרי שנה פשוטה)

לומדים כעת את הספר של האדמו"ר הזקן על מאמרו של הבעל שם טוב.

המאמר הוא שאם אדם נמצא באמצע התפלה ומישהו בא ומתחיל לדבר אתו ולבלבל אותו. עליו לחשב שהשכינה נמצאת בדבור של האדם שמפריע לו! ה' נמצא בגלות רק בשביל שהאדם שיצטרף יוכל להשתמש בכל כוחו לכוון בשעת התפלה. ככל שהשכינה נמצאת יותר בגלות (למשל אם השכינה היא בתוך גוי שמנסה להפריע לך מלהתפלל) צריך לעבד אפלו מהר יותר כדי שתהיה בונה בתפלה!

האדמו"ר הזקן מסביר שבאמת "ה' אהד ושמו אהד" - ה' הוא אהד, אתו ה' שנותן את החיות ליהודי שמתפלל, גם נותן חיות לגוי שמנסה לבלבל אותו. ה' גורם שיראו את החיות של היהודי המתפלל יותר בקלות לעמת זאת החיות מסתרת יותר ונמצאת בגלות אצל הגוי שמפריע לאותו יהודי. כאלו שה' מתחפש - נראה כאלו משהו מקלקל / הורס את הכונה שלנו, אבל באמת ה' רק מנסה לגרם שהחיות שלנו בתפלה תהיה חזקה יותר.

אדם עיף שעומד להרדם, וצריך להיות עירני, אחת הדרכים לעוררו היא על ידי שלוקחים בבה ועושים לו "אההה!!!" הפתעה! בפנים. הוא יבהל ויתעורר. לעתים, כשאנו מתפללים, אנחנו יכולים לחלום ולרחף ולא לחשב רק על מה שאנחנו אומרים לה', לכן לא כדאי לכווס כשמישהו מפריע לנו, עלינו לשים לב שה' מנסה בעצם לעורר אותנו לעבד חזק יותר ולהתפלל בכונה.

בתנ"א של היום האדמו"ר הזקן כותב שכשיהודי אומר מלים של קדשה, כמו מלות התפלה, השכינה נמצאת בתוך דבריו.

בהמשך נלמד על השכינה שנמצאת בגלות אצל האדם שמפריע להתפלל.

היום יום / כ"ז תשרי

ישנם אנשים החושבים שחיים כפי שכתוב בתורה הם חשובים רק עבור הנשמה של האדם. אבל זה לא נכון.

התורה מלמדת יהודי לחיות את כל חייו, מהרגע שנולד ועד פטירתו.

אדם שחי כפי שהתורה מלמדת, יודע איך לחשב בדרך הנכונה, יש לו מדות טובות בהנהגתו עם אנשים אחרים.

כך שזה לא רק חשוב לנשמה, אלא גם יגרום לחיים טובים בגשמיות.

ספר המצוות / מצות עשה צ"א

למדנו כבר את המצוות שלא להשאיר שום דבר מבשר הקרבן לאחר הזמן שהתורה הקציבה לאכילתו וכמוכן לא לאכול ממנו. היום לומדים מצוה נוספת על הבשר הזה, **מצות עשה צ"א**: אם נותר בשר מהקרבן אחרי הזמן שהתר לאכילתו, יש לשרף אותו שרפת הבשר מקרבן שנהיה פגול-נפסל בגלל מה שהכהן רצה / חשב לעשות עם זה, היא גם חלק מהמצוה הזו).

רמב"ם / הלכות פסולי המקדשים פרקים י"ד, ט"ו, ט"ז

היום לומדים אודות הפונות שיכולות לפסל את הקרבן- המחשבות של האדם.

פרק י"ד- לומדים אודות פגול- אם הכהן החליט שלא להשתמש בקרבן על פי ההלכה. לומדים מי יכול לגרום לקרבן להיות פגול, והיכן זה צריך להיות.

פרק ט"ו- לומדים אודות קרבן שהחלף, למשל אם היה אמור להיות קרבן חטאת, אבל הקרב בפונה שהוא קרבן תודה, ברב הזמן הקרבן מתקבל, אבל האדם צריך להביא קרבן נוסף הואיל ולא הובא הקרבן שהיה אמור להיות מובא.

פרק ט"ז- הרמב"ם מסביר מתי הפונה פוסלת את הקרבן (פגול) ומתי הקרבן עדין טוב, אבל הוא הקרבן הלא נכון.

דרכי החסידות / גאולה ומשיח

מקדש לעלוי גשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הרבי רש"ב לעתים היה יוצא להליכה יחד עם בנו, הרבי הרי"צ. פעם, באחד הטיולים האלו, הרבי רש"ב הסביר כיצד פועל בית המקדש הקטן שנמצא בכל אחד מאתנו.

הרבי הרש"ב אמר שה' אמר לבני ישראל "ושכנתי בתוכם"- יש בית מקדש קטן בתוך הלב של כל יהודי מאז ועד לביאת המשיח.

כאשר יהודי היה נכנס לבית המקדש, הדבר היה גורם לבית המקדש הקטן בלבם להאיר, בדיוק כמו בבית המקדש הגדול.

הרבי רש"ב הסביר (באריכות) כיצד הדבר דומה כאשר חסיד נכנס לרבי ליחידות. על ידי הכניסה לרבי, הוא גורם לשכינה להאיר בבית המקדש הקטן שבתוך לבו של החסיד.

(ספר השיחות התרצ"ט עמוד 297)